

Дөчдүгээр ишлэлийн нууцлаг түүх — Харин нэгэн дугаар

Хоёр дахь гай — Наймдугаар хэсэг — Езекиел хоёрдугаар дугаар

Jeff Pippenger

2026-08-05

Езекиел нь Иуда овгийн Арслангаар дамжуулан өөрсдөд нь сургамжийн ажил хийгдсэн хүмүүсийг төлөөлдөг бөгөөд Түүний үндсэн сургамж нь “мөр дээр мөр” юм.

Тэрээр тэдэнд, “Энэ бол та нар эцэж ядарсанд амралт өгч болох амралт мөн; энэ бол сэргээлт мөн” гэж айлдсан. Гэвч тэд сонсохыг хүссэнгүй. Харин ЭЗЭНий үг тэдний хувьд тушаал дээр тушаал, тушаал дээр тушаал; мөр дээр мөр, мөр дээр мөр; энд жаахан, тэнд жаахан байсан бөгөөд ингэснээр тэд явж, арагш унаж, хэмхэрч, урхинд орж, баригдах юм. Исаиа 28:12, 13.

Одоогоор Иудагийн овгийн Арслан Езекиелийн номыг нээн илчилж байна. Езекиел нь гуч дахь жилдээ тахилч байсан гэж бидэнд мэдэгддэг бөгөөд “гуч” гэдэг нь түүний тахилчийн бэлгэдэлт насыг зааж байна уу, эсвэл Иосиагийн Агуу Дээгүүр Өнгөрөх баяраас эхэлсэн эш үзүүлэлийн шугам дахь гуч дахь жилийг зааж байна уу гэдэг нь үлдэнэ. Эцсийн өдрүүдийн эцсийн тахилч нар бол нэг зуун дөчин дөрвөн мянга бөгөөд эртний үгчилсэн түүхүүд нь эцсийн өдрүүд дэх бэлгэдэлт түүхийг дүрслэн төлөөлдөг.

Харин та нарыг ЭЗЭНий тахилч нар гэж нэрлэх бөгөөд, хүмүүс та нарыг бидний Бурханы үйлчлэгчид гэж дуудах болно. Та нар харь үндэстнүүдийн баялгийг хүртэж, тэдний алдар суугаар өөрсдийгөө гайхуулна. Исаиа 61:6.

Езекиел нь эцсийн өдрүүд дэх Бурханы ард түмний бэлгэдэл бөгөөд үүнийг эш үзүүлэлийн гэрчлэл бүр ариун түүх хэмээн тодорхойлдог. Тэрхүү ариун түүх нь гурав дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөн мөн бөгөөд энэ нь 1840 онд болсон анхны тэнгэрэлчийн хөдөлгөөнөөр онцгойлон дүрслэгдсэн юм. Анхны тэнгэрэлчийн хөдөлгөөн нь гурван тэнгэрэлчийн альфа тэнгэрэлч байсан бол гурав дахь нь омега тэнгэрэлч мөн. Иймд Езекиел нь зуун дөчин дөрвөн мянгын тамгалах цаг үед Петертэй уялдан байрладаг. Петр ба Езекиелийн байрлаж буй бэлгэдэлт түүх нь хоёулаа Паниумын түүх хэмээн дүрслэгддэг.

Бяцхан Ном

Езекиел Илчлэлт арван бүлэгт Иоханы үйлдсэнчлэн тэр жижиг номыг авдаг.

Харин чи, хүний хүү, Миний чамд айлдаж буйг сонсогтун; тэр тэрслүү гэрийн адил бүү тэрсэл. Амаа нээж, Миний чамд өгч буйг идэгтүн. Тэгээд би харахад, болгоогтун, надад нэгэн гар сунгагдсан байв; мөн үзэгтүн, түүн дотор номын хуйлмал байлаа. Тэр үүнийг миний өмнө дэлгэв; тэр нь дотор, гадаргүй бичигдсэн байв. Түүн дээр гашуудал, уй гашуу, зовлон бичигдсэн байлаа. Тэр надад цааш нь айлдахдаа, Хүний хүү, олсноо ид; энэ хуйлмалыг идээд, Израилийн гэрт очиж айлдагтун гэв. Ийнхүү би амаа нээхэд, Тэр

надаар тэр хуйлмалыг идүүлэв. Тэгээд Тэр надад, Хүний хүү, Миний чамд өгч буй энэ хуйлмалаар гэдсээ идүүлж, хэвлийгээ дүүргэгтүн гэв. Тэгээд би үүнийг идэхэд, аманд минь энэ нь амтлаг зөгийн бал мэт байлаа. Езекиел 2:8–10; 3:1–3.

Илчлэлт номын аравдугаар бүлэгт Иохан бяцхан номыг иддэг бөгөөд бүхэл бүлэг нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нээс 1844 оны 10 дугаар сарын 22 хүртэлх хугацаанд Бурханы хүчний илрэлийг төлөөлдөг.

“Турав дахь тэнгэрэлчийн мэдээг тунхаглахад нэгддэг тэр тэнгэрэлч өөрийн алдраар бүх дэлхийг гэрэлтүүлэх учиртай. Энд дэлхий дахины цар хүрээтэй, урьд хожид үзэгдээгүй хүч чадалтай ажлыг зөгнөн хэлжээ. 1840–44 оны адвентийн хөдөлгөөн нь Бурханы хүчний алдарт илрэл байсан; эхний тэнгэрэлчийн мэдээ дэлхийн бүх номлолын суурин бүрт хүргэгдсэн бөгөөд зарим оронд XVI зууны Шинэчлэлээс хойш аль ч нутагт үзэгдэж байгаагүйгээр хамгийн агуу шашны сонирхол өрнөсөн; гэвч эдгээр нь гурав дахь тэнгэрэлчийн сүүлчийн анхааруулгын дор өрнөх хүчирхэг хөдөлгөөнөөр даван гаргагдана.” The Great Controversy, 611.

Езекиел нь Илчлэлийн аравдугаар бүлэгт Иохантай нэг эгнээнд байрладаг тул нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах цаг үед Петр, Иохан, Езекиел гурав өөрсдөд нь оногдсон байрандаа хамт зогсоно.

1840-өөс 1844 он хүртэлх хугацаа нь 1299 оны 7-р сарын 27-нд нэг зуун тавин жилийн хугацаатайгаар эхэлсэн цаг хугацааны эш үзүүлгийн эхлэлээс үүдэн эхэлсэн дөрвөн жилийн үеийг төлөөлдөг. Тэр “таван сар” төгсөж, 1840 оны 8-р сарын 11-нд дууссан гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн цаг хугацааны эш үзүүлэгтэй нийлсэн бөгөөд Бурханы хүчний алдарт илрэл 1844 оны 10-р сарын 22 хүртэл илэрсэн юм. Тэгээд эш үзүүллэгийн цаг хугацааны хэрэглээ зогссон.

Тэгээд мөнхөд мөнх амьдрагч, тэнгэрийг ба түүн доторх бүхнийг, газрыг ба түүн доторх бүхнийг, тэнгисийг ба түүн доторх бүхнийг бүтээсэн Түүгээр тангараглаж, цаашид хугацаа байхгүй болно гэв. Илчлэлт 10:6.

Зөгнөлийн цаг хугацааг эш үзүүлэлт хэрэглэх хүчинтэй хэрэглээ 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд төгссөн. Езекиел, Петр, Иохан нар тус бүр эхний ба хоёр дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөний, мөн түүнчлэн гурав дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөний Бурханы ухаалаг онгон охидыг төлөөлдөг.

Үзэгдлүүд

Езекиелийн эхний “арван нэгэн” бүлэг нь нэгдүгээр бүлгийн нэгдүгээр зүйлд өгүүлснээр хэд хэдэн “үзэгдэл”-ийг толилуулдаг.

Гуч дахь жилд, дөрөвдүгээр сарын тавны өдөр, би Хебар мөрний дэргэд олзлогдогсдын дунд байх үед тэнгэр нээгдэж, би Бурханы үзэгдлүүдийг үзэв. Езекиел 1:1.

Эхний арван нэгэн бүлгийн “үзэгдлүүд” эхлээд нэгдүгээр бүлэгт Хебарын голын дэргэд өгөгдөж, дараа нь гуравдугаар бүлгийн “тал”-ын үзэгдлээр улам дэлгэрч, улмаар наймдугаар

бүлгийн Иерусалим дахь үзэгдлээр дахин тэлэгдсэн юм. Хебарын гол, тал, Иерусалим гэсэн эдгээр гурван байршил нь хамтдаа нэгэн үзэгдлийг бүрдүүлдэг гурван үзэгдлийг төлөөлөх бөгөөд тэр нь нэгдүгээр эшлэлийн болон эхний ‘арван нэгэн’ бүлгийн “үзэгдлүүд” мөн.

Ойн жил

Гуч дахь жилийг Иосиагийн алдарт Дээгүүр Өнгөрөх баяраар эхэлсэн бөгөөд дараа нь 10-р сарын 22-нд төгссөн Юбилийн мөчлөгийн гуч дахь жил гэж үзэх нь амархан нотлогдохуйц юм. Учир нь ариун түүхийн тэрхүү тодорхой шугам нь нэгээс илүү гэрчээр, мөр дээр мөрөөр тодорхой дүрслэгдэн өгүүлэгдсэн байдаг. Жишээлбэл, Дээгүүр Өнгөрөх баяр нь хаврын баяруудыг төлөөлдөг бөгөөд эвлэрүүллийн өдөр нь намрын баяруудыг төлөөлдөг. Иймээс Левит хорин гурав нь Иосиагаар эхэлсэн Юбилийн мөчлөгтэй нийцдэг. Мөн Иосиа хаанаас эхлэн МЭӨ 573 оны 10-р сарын 22 хүртэл дүрслэгдсэн түүхтэй нийцэх өөр шугамууд бий. Юбилийн жилийн МЭӨ 573 оны 10-р сарын 22-нд тохиосон түүхэн биелэл нь түүхчдээр дэмжигддэг.

Он тоололчид ерөнхийдөө эвлэрүүллийн өдрийг МЭӨ 573 оны 10-р сарын 22-нд тохиосон хэмээн үздэг бөгөөд МЭӨ 622 онд Иосиагийн Агуу Дээгүүр Өнгөрөх баяр болсон нь ч мөн Библийн он тоололчдын хүлээн зөвшөөрсөн огноо юм. Хаврын баяруудын бэлгэдэл болсон Дээгүүр Өнгөрөх баяр нь дөчин есөн жилийн Ойн жилийн мөчлөгийг эхлүүлсэн бөгөөд энэ нь намрын баяруудын бэлгэдэл болсон эвлэрүүллийн өдөрт төгссөн юм. Дөчин есөн жилийг бүрдүүлж байсан долоон долоон жилийн хугацаа нь газрын Амралтын өдрийн бэлгэдэл байв.

“Хуучин Гэрээний Судруудын хуудас бүхэнд, түүх ч бай, сургаал ч бай, эсвэл эш үзүүлэлт ч бай, Бурханы Хүүгийн алдраар гэрэлтэн байна. Бурханаас тогтоогдсон хэмжээгээрээ, иудаизмын бүхэл бүтэн тогтолцоо нь сайн мэдээний нягт нэгтгэгдсэн эш үзүүлэлт байв. Бүх эш үзүүлэгчид Христийн тухай “гэрчилдэг.” Үйлс 10:43. Адамд өгөгдсөн амлалтаас эхлэн, өвөг эцгүүдийн угсаа шугам болон хуулийн тогтолцоогоор дамжин, тэнгэрийн алдарт гэрэл Аврагчийн мөрийг тодорхой болгож байв. Эш үзүүлэгчид Бетлехемийн Одыг, ирэх Шилог, нууцлаг жаягаар тэдний өмнүүр өнгөрөх ирээдүйн зүйлсийн дунд харсан. Тахил бүрд Христийн үхэл үзүүлэгдэж байв. Утлага бүрийн үүлэнд Түүний зөвт байдал өгсөж байв. Ойн чөлөөллийн бүрээ бүрээр Түүний нэр цуурайтаж байв. Ариун ариун газрын аймшигт нууцын дотор Түүний алдар оршин байв.” Хүслийн Эрин, 211.

Арван долоо

МЭӨ 573 оноос өмнөх арван дөрвөн жилийн тэртээ Иерусалим унахад Зедекиа Вавилонд олзлогдон аваачигдсан байв. Еврейн түүхчид МЭӨ 622 онд Иосиагийн үеэс эхлэн МЭӨ 573 оны аравдугаар сарын 22 хүртэлх Ойн баярын мөчлөгийг Ойн баярын 17 дахь мөчлөг хэмээн тодорхойлдог. Рафиагийн тулалдаанаас Паниумын тулалдаан хүртэлх хугацаа арван долоон жил байв. Рафиагийн тулалдаанд Птолемей ялсан бөгөөд тэрээр өмнөдийн хааны хувьд арван долоон жил захирсан. Миланы зарлигаас Константин өөрийн эзэнт гүрнийг 330 онд хуваах хүртэл арван долоон жил болсон. Ойн баярын арван долоодугаар мөчлөгт

Иерусалимыг Небухаднезар сүйтгэсэн юм.

Учир нь Израилийн хөвгүүд олон өдрийн турш хаангүй, ноёнгүй, тахилгүй, хөрөг дүрсгүй, эфодгүй, терафимгүй байх болно. Үүний дараа Израилийн хөвгүүд эргэн ирж, өөрсдийн Бурхан ЭЗЭНийг болон өөрсдийн хаан Давидыг эрж хайх бөгөөд эцсийн өдрүүдэд ЭЗЭН болон Түүний сайн сайхны өмнө эмээн бишрэх болно. Хосеа 3:4, 5.

Хосеа Зедекиагийн олзлолттой шууд холбоотой нэгэн сэдвийг хөндөн өгүүлж байна; гэвч энэ нь мөн МЭӨ 723 онд хойд хаант улсын хувьд олзлолтын эхлэлийг төлөөлдөг. Хосеагийн энэ эшлэл Езекиелийн гэрчлэлтэй холбогддог шалтгаан нь Израиль хүн хааныг шаардан, Бурханыг няцаасан явдалтай холбоотой юм. Израиль Тэнгэрлэг Хааны оронд хүн хаанаар захирагдахыг хүссэн нь Левит 26 дахь “долоон удаа” гэх шүүлтэд “та нарын хүч чадлын бардамнал” хэмээн дүрслэгдсэн байдаг.

Хэрэв та нар энэ бүхний дараа ч Надад дуулгавартай байхгүй бол, Би та нарыг нүглүүдийн чинь төлөө долоо дахин илүү шийтгэнэ. Мөн Би та нарын хүч чадлын омгийг хэмхлэн эвдэж, та нарын тэнгэрийг төмөр мэт, газрын чинь хөрсийг гууль мэт болгоно. Левит 26:18, 19.

“Та нарын хүч чадлын бардамнал” гэдэг нь Израилийн ертөнцтэй адил болж, өөрсдийн хаантай байх хүслийг илэрхийлдэг. МЭӨ 723 онд хойд хаант улсаас хааныг зайлуулсан явдал, улмаар МЭӨ 586 онд өмнөд хаант улсын хаан Зедекиаг олзлогдсон явдал нь эртний Израилийн “бардамнал” хугарсныг төлөөлдөг бөгөөд бардамнал нь уналтын өмнө байдаг. Библийн эш үзүүлэлт “хүч” гэдэг нь хаан эсвэл хаант улсыг хэлдэг бөгөөд хүний хааныг баталгаажуулан тогтоосон Израилийн бардамнал нь теократ засаглалыг болон Тэнгэрлэг Хааныг няцаасны тэмдэг юм.

Самуел өтөлж хөгширсөн хойноо тэрээр өөрийн хөвгүүдийг Израилийн дээр шүүгчид болгожээ. Түүний ууган хүүгийн нэр нь Иосел, хоёр дахь хүүгийнх нь нэр Абиа байв; тэд Беэршебад шүүгчид байлаа. Гэвч түүний хөвгүүд түүний замаар яваагүй, харин ашиг хонжоо хайн гажиж, хахууль авч, шүүлтийг гажуудуулжээ. Тэгтэл Израилийн бүх ахмадууд цуглан, Рамад Самуел уруу ирээд, түүнд, “Харагтун, чи өтөлж хөгширчээ, харин чиний хөвгүүд чиний замаар явахгүй байна. Иймээс одоо бусад бүх үндэстнүүдийн адил биднийг шүүх хааныг бидэнд тогтоож өгөөч” гэв. Гэвч “Биднийг шүүх хааныг бидэнд өгөөч” гэж тэдний хэлсэн үг Самуелд таалагдсангүй. Тэгээд Самуел ЭЗЭНд залбирав. ЭЗЭН Самуелд, “Тэдний чамд хэлж буй бүхэнд ард түмний дуу хоолойг сонсогтун. Учир нь тэд чамайг голоогүй, харин Миний тэдний дээр хаанчлахыг хүсээгүйдээ Намайг голжээ. Би тэднийг Египетээс гаргасан өдрөөс эхлээд өнөөдрийг хүртэл тэдний үйлдэж ирсэн бүх үйлсийнх нь дагуу, тэд Намайг орхиж, өөр бурхдад үйлчилсний адил, чамд ч мөн тийн үйлдэж байна. Иймд одоо тэдний дуу хоолойг сонсогтун. Гэвч тэдэнд чандлан сануулж, тэдний дээр хаанчлах хааны ёсыг тэдэнд үзүүлэгтүн” гэж айлдав. 1 Самуел 8:1–9.

Тэр үед Израиль зөвхөн Бурханыг өөрсдийн Хаанаа хэмээн голоод зогссонгүй, харин Самуелаар төлөөлөгдсөн эш үзүүллийн Сүнсний ч мөн адил няцаасан гэдгийг тэмдэглэх нь зүйтэй. Учир нь: “тэд Намайг орхиж, өөр бурхдад үйлчилсэн тул чамд ч мөн тийн үйлдэж

байна” гэжээ.

“Сатан бол... үнэнийг орхин төөрүүлэхийн тулд хуурамч зүйлийг байнга тулган оруулдаг. Сатаны хамгийн эцсийн мэхлэлт нь Бурханы Сүнсний гэрчлэлийг хүчингүй болгоход оршино. ‘Илчлэл үгүй газар ард түмэн мөхдөг’ (Сургаалт үгс 29:18). Сатан Бурханы үлдэгдэл ард түмний жинхэнэ гэрчлэлд итгэх итгэлийг ганхуулахын тулд янз бүрийн аргаар, өөр өөр зэмсгүүдээр дамжуулан овжингоор ажиллах болно.”

“Гэрчлэлүүдийн эсрэг сатанлаг үзэн ядалт асаагдана. Сатаны үйл ажиллагаа нь тэдгээрт хандах сүмүүдийн итгэлийг ганхуулах явдал байх болно. Учир нь Бурханы Сүнсний анхааруулга, зэмлэл, зөвлөгөөг анхааран дагавал, Сатан өөрийн мэхлэлүүдийг оруулж ирэн, сүнснүүдийг төөрөгдлөөрөө хүлэн боох тийм тодорхой чөлөөт замтай байж чадахгүй.” Selected Messages, book 1, 48.

Эртний Израилийн теократын эцсийн мэхлэлт нь зөвхөн Бурханыг төдийгүй, мөн Эш Үзүүлэгийн Сүнсийг ч няцаасан явдал байв. МЭӨ 1097 онд болсон тэрхүү няцаалт нь 1863 онд Лаодикийн Долоо дахь өдрийн Адвентизмын эцсийн мэхлэлтийн хэв шинж болдог. Левит хорин зургаад буй “долоон цаг үе” нь Бурханы Үг мөн бөгөөд “долоон цаг үе”-ийн тухай Эш Үзүүлэгийн Сүнс “үүнийг өөрчилж болохгүй” хэмээн өгүүлдэг.

“1843 оны хүснэгт Эзэний мутраар удирдуулсан бөгөөд түүнийг өөрчилж болохгүй; тоонууд нь Түүний хүссэн ёсоор байсан; мөн Түүний мутар зарим тоонууд дахь нэгэн алдааг дарж, нуусан тул Түүний мутар зайлуулагдах хүртэл хэн ч түүнийг харж чадаагүй гэдгийг би харсан.” Early Writings, 74.

Зөгнөлийн Сүнс “долоон цаг үе”-ийг илтэд батлан дэмжсэн бөгөөд түүний энэ дэмжлэг нь, “долоон цаг үе” нь төв багана болон баруун дээд өнцөгт нь байрладаг тэрхүү хүснэгтийн тоонуудыг өөрчлөхгүй байх тухай анхааруулга байсан юм. 1863 онд Урия Смитийн хуурамч хүснэгт гарч ирснээр, Бурханыг үгүйсгэсэн эртний Израилиар төлөөлөгдөн илэрхийлэгдсэн суурь үнэнүүдийг аажмаар няцаах явц өрнөсөн бөгөөд Зөгнөлийн Сүнс 1863 оны тэрсэлдэлтийг тодорхойлсон. 1863 оны тэрсэлдлийн он сар нь Езекиел номд дэвшүүлэн тавьсан эш үзүүлэгийн шугамтай нийцдэг. Түүхийн тэр шугамд төгсгөл нь Иерусалимын сүйрэл байсан бөгөөд энэ нь Ням гаргийн хуулийг төлөөлөн илэрхийлсэн юм. 1863 оноос удахгүй ирэх Ням гаргийн хууль хүртэлх үеийг МЭӨ 1097 онд хаан Саулын үеэс МЭӨ 586 онд Зедекиа хүртэлх түүхээр төлөөлүүлсэн байв.

Зэдэкиа МЭӨ 573 оны Ойн Жилийн өмнөх арван дөрвөн жилийн үед Вавилонд олзлогдон аваачигдсан. Арван долоодугаар Ойн Жилийн мөчлөг МЭӨ 622 онд эхэлсэн бөгөөд гуч дахь жилд Езекиел МЭӨ 591 онд тахилчаар гарч ирэн тавигдсан; үүнээс таван жилийн дараа Иерусалим МЭӨ 586 онд сүйрчээ. Энэ нь Тит МЭ 70 онд хоёр дахь удаа сүйтгэх үедээ сүйтгэсэн жилийн яг тэр өдөр байсан. Езекиел номын нэгдүгээр бүлгийн нэгдүгээр эшлэл нь Иерусалимын сүйрлээс таван жилийн өмнөх бөгөөд дөчдүгээр бүлгийн сүмийн үзэгдлээс арван есөн жилийн өмнөх үеийг зааж байна.

Бидний олзлогдлын хорин тав дахь жилд, жилийн эхэнд, сарын арав дахь өдөр, хот цохигдсоноос хойших арван дөрөв дэх жилд, яг тэр өдөр Эзэний мутар миний дээр

байсан бөгөөд Тэр намайг тийш аваачив. Езекиел 40:1.

Газрын амралтын өдрийн гэрээнд дуулгаваргүй байсны төлөө, газрын амралтын өдөр болох долоо дахь жилд дуулгаваргүй байвал “долоон цаг” нь хараал болно хэмээн Бурхан тогтоосон. “Цаг” нь нэг жил бөгөөд, “жил” нь гурван зуун жаран өдөр, харин долоон цагийг гурван зуун жараар үржүүлэхэд хоёр мянга таван зуун хорин жил болно. Миллеритүүд “хоёр мянга таван зуун хорь” гэсэн хэллэгийг хэрэглээгүй байж болох ч, тэдний ариун хоёр хүснэгт хоёулаа тоон хэлбэрээр хоёр мянга таван зуун хорин жилийг тэмдэглэсэн юм.

Израилийн хойд хаант улс болон Иудагийн өмнөд хаант улсын аль алинд нь “долоон хугацааны” хараалыг тунхагласан нь Уильям Миллерийн анхны, эсвэл “суурь” гэж хэлж болох, бүр “альфа” ойлголт нь байв. 1863 онд Лаодикийн Долоо дахь өдрийн Адвентист сүм Миллерийн нээлтүүдийн суурь ойлголтыг няцаасан; Миллерчүүдийн хөдөлгөөний бүхэл бүтэн суурийг төлөөлж байсан тэрхүү “нээлтүүд”-ийг. Сүнслэг онгод энэ нь тохиолдож болзошгүйг шууд анхааруулсан бөгөөд үнэхээр тийм болсон, бас энэ нь аль хэдийнэ нэлээд эрт болсон юм.

Вавилоны олзлогдлын дараа дахин баригдсан сүмийн суурь нь эхний зарлигийн түүхийн үед, хоёр дахь зарлигаас өмнө тавигдаж дууссан. Харин сүм бүхэлдээ хоёр дахь зарлигийн түүхийн үед бүрэн баригдсан. Гурав дахь зарлигийн үед эртний бодит Израильд үндэсний бүрэн эрхт байдал сэргээгдсэн. 1798 онд ирж, 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд хүч чадлаар баталгаажсан эхний тэнгэрэлчийг Уильям Миллер төлөөлсөн. Хоёр дахь тэнгэрэлч нь суурь тавигдсаны дараа ирсэн бөгөөд үүнийг 1842 оны 5 дугаар сард хэвлэгдсэн 1843 оны зураглалаар төлөөлүүлдэг. 1844 оны анхны урам хугарал дээр, өөрөөр хэлбэл 1844 оны альфа урам хугарал дээр, хоёр дахь тэнгэрэлч мөн онгон охидын тухай сургаалт зүйрлэл дэх саатлын хугацааны хамт ирсэн бөгөөд Эксетерийн майхант цуглаанд хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээ хүч чадлаар баталгаажих үед сүм дууссан. Дараа нь 1844 оны агуу, өөрөөр хэлбэл омега урам хугарал дээр, Гэрээний Элч Өөрийн сүмд гэнэт ирсэн нь гурав дахь зарлигаас эхэлж, гурав дахь тэнгэрэлчийн ирэлтээр төгссөн хоёр мянга гурван зуун жилийн биелэл байв.

Иосиаг гэдэг нь “Бурханы суурь” гэсэн утгатай. Хаан Иосиаг ч бай, Иосиаг Литч ч бай, хоёулаа анхны зарлигийн түүхээр дүрслэгдсэнчлэн, мөн Леви 23-р бүлгийн эхний хорин хоёр зүйлд өгүүлсэн хаврын баяруудаар төлөөлөгдсөнчлөн, сууриудын бэлгэдэл юм. Сууриуд, хаврын баярууд, анхны зарлиг нь бүгд 1840 он болон эхний тэнгэрэлчийн эрх мэдэлжүүлэлтийн бэлгэдэл юм. Езекиел 40-р бүлэг 1-р зүйлд өгүүлсэн МЭӨ 573 оны 10-р сарын 22 нь 1844 оны 10-р сарын 22, үхэгсдийн шүүлт нээгдсэний бэлгэдэл бөгөөд мөн түүнчлэн амьд хүмүүсийн шүүлт нээгдэх үеийн 2001 оны 9-р сарын 11-ний бэлгэдэл юм. Эдгээр өгүүлүүдийг даган уншиж ирсэн хэн боловч миний хэрэглэж буй хэрэглээнүүдийг мэдэх ёстой.

Езекиел бол түүний бичвэрүүдэд дүрслэгдсэн эш үзүүлэгийн түүхэн доторх нэгэн бэлгэдэл мөн. Наймдугаар бүлгийн төгсгөлд хорин таван хүн наранд мөргөх үед Езекиел тэнд байсан. Мөн дараагийн бүлгүүдэд, Эллен Уайт Иерусалимыг Долоо дахь өдрийн Адвентист сүм гэж

тодорхойлдог тэр газарт, “тамгалах үйл, түүний дараа нядалгааны үйл” авчрагдах үед тэр бас тэнд байсан. Эхний арван нэгэн бүлэгт Езекиел зааварчилгаагаа хүлээн авахаар тэнгэрийн ариун сүмд аваачигдсан нь, 1844 онд Миллерчүүдийн дуудагдсанчлан, мөн энэ хөдөлгөөн эдүгээ дуудагдаж буйчлан адил юм.

Ийнхүү Езекиел та нарт тэмдэг болно; түүний үйлдсэн бүхний дагуу та нар үйлдэх болно; энэ нь тохиолдоход та нар Намайг Эзэн БУРХАН мөн гэдгийг мэдэх болно.
Езекиел 24:24.

Энэ нь ирэхэд

Эцсийн өдрүүдэд Езекиелийн дүрслэн үзүүлсэн зүйлс Бурханы ард түмний дунд дахин давтагдаж буй тэр цэгт бид хүрэхэд, бид Езекиелийн тэмдэгт хүрсэн байна. Езекиел нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг төлөөлдөг гэдгийг та нар мэдэж, мөн түүний бичвэрүүдэд Езекиелээр дүрслэгдсэн бүхэн эцсийн өдрүүдэд нэг зуун дөчин дөрвөн мянгатай холбоотой ариун үйл явдлын дарааллыг хэв шинжээр илэрхийлдэг гэсэн ариусгагдсан хүлээлтийг агуулсан тийм итгэл ба ойлголтын түвшинд үүнийг мэддэг бол—та нар үүнийг мэдэх үед, тэгвэл “та нар мэдэх болно”, “Эзэн” бол “Бурхан” мөн гэдгийг.

Бид эдгээр бодлыг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэн авч үзэх болно.